

[Veistrup.]

haft den ene Svindelaffære efter den anden indenfor Højfinansens, kan man ikke være synderlig tryk ved at se store Formuer opsamlet paa enkelte Hænder. Der er derfor ingen Tvivl om, at „Opsparing paa den brede Front“, med smaa Indskud omkring i Banker og Sparekasser, vil være et ganske anderledes solidt Grundlag at bygge paa end det, man hidtil har bygget paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hauch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretog man:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 115; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1837).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bækgaard): Dette Lovforslag var til første Behandling den 30. Oktober forrige Aar og blev derefter henvist til fortsat Behandling i et Udvalg, som blev nedsat den 6. November. Da vi nu skriver April, kan det maaske synes, at det er en meget lang Tid, Udvalget har taget til at behandle dette forholdsvi mindre Lovforslag, og den Betragtning kan der i og for sig være noget rigtigt i, men det har nu sin særlige Grund, som vil fremgaa af mine senere Udtalelser.

Da Udvalget havde holdt nogle Møder og drøftet Lovforslaget, blev man klar over, at der ikke i Udvalget kunde opnaas

Enighed om eller tilstrækkelig Tilslutning til at gennemføre Lovforslaget i den Form og med den Rækkevidde, som det havde ved Fremsættelsen. Man havde fra flere Sider Betæneligheder ved at gaa med til saadanne Ændringer i de bestaaende Forhold baade af reale Grunde og af Hensyn til, at det ventes, at alle disse Forhold i en nær Fremtid tages op til Prøvelse og eventuelt til Revision. Ganske særlig gjaldt denne Betænelighed den Del af Lovforslaget, der gaar ud paa at slette den Bestemmelse, som den nugældende Lov indeholder om, at der skal hengaa et Aar, inden modtagen Fattighjælp kan eftergives. Den anden Bestemmelse, som Lovforslaget indeholder, nemlig om en Nedsættelse af det Aaremaal, som skal hengaa, inden den paagældende selv kan kræve Eftergivelse, kunde man til Dels gaa med til, idet Venstres Medlemmer stillede Forslag om, at dette Aaremaal skulde nedsættes fra 5 til 3 Aar, medens det i Ministerens Lovforslag er foreslaaet nedsat til 2 Aar. Naar vi foreslog 3 Aar, var det ikke et tilfældigt valgt Aaremaal. Vi har nemlig dette Aaremaal fastsat i Aldersrenteloven, idet det er en Betingelse for, at en Person kan faa Aldersrente, at han i de 3 sidste Aar forud for Begæringen om Aldersrente skal have holdt sig fri af Fattigvæsenet. Vi fandt det da naturligt, naar vi skulde til at ændre i de heromhandlede Forhold, at vi da jævnfører de to Loves Bestemmelser, altsaa Fattiglovens Bestemmelser, som der her er Tale om, og Aldersrentelovens Bestemmelser. Det viste sig saaledes, at der var Mulighed for en Ændring paa dette Punkt.

Under Forhandlingerne herom fremkom der dels direkte, dels igennem den højtærede Socialminister en Henstilling fra Medborgere, som forbereder paa festlig og værdig Maade at mindes 10 Aarsdagen for Genforeningen med de sønderjydske Landsdele, en Henstilling, som gik ud paa, at man i den Anledning medtog Eftergivelse af Fattighjælp i Lighed med, hvad der tidligere var sket, bl. a. ved selve Genforeningen i 1920. Dette Moment blev saa taget med ind i Overvejelserne, og det er egentlig Grunden til, at Betænkningen først foreligger nu. Man var nemlig fra alle Sider enig om, at en saadan Vedtagelse helst maatte vente til hen imod Samlingens Slutning.

Resultatet af Overvejelserne og Forhandlingerne er derefter blevet, at et Flertal har kunnet slutte sig til den af den højtærede Socialminister fremsatte Henstilling om en midlertidig Lovbestemmelse, som bemyn